
Клуб „ Природни феномени“

Разходка из Сливенската малка Света гора

Цар Иван Асен II лично построил главния манастир

Някъде тук, в околностите на днешната Кръстова чешма, се е намирал основният манастир на Сливенската малка Света гора

По време на Втората българска държава населеното място, наследено от днешния Сливен, се явявало голям духовен център. В околностите му тогава били построени цели 24 манастира, които оформили голям християнски комплекс, известен като „Сливенската малка Света гора” или още „гора Сливенская“. Главният манастир в него, носещ името „Света Богородица“, е бил построен от българския цар Иван Асен II. Той е бил наричан още Епикернев, тъй като за основателя му се знае, че е бил „епикерн“ – т. е. виночерпец, което по онова време се е смятало за почетна длъжност в двореца. В българския царски двор той се е наричал „чашник“ и е бил от класата на великите боляри. В Шуменския надпис например се споменава за великия епикерний Срацимир, който е бил виден български сановник през XIV в.

Затова не е чудно, че лично знаменитият български владетел Иван Асен II е спомогнал за създаването на манастирския комплекс около Сливен. Още повече той е останал в историята, освен със сватбите си, но и с щедрото си дарителство и голямата си почит към игумени и калугери.

По време на османското нашествие манастирите в гора Сливенская са опожарени. След Одринския мир през 1829 г. е било вече дадено разрешение от султан Махмуд да се градят по-високи християнски храмове и край Сините камъни започнали да преиздигат църкви.

Така през 1831 година наново е съградена църквата „Свети Димитър“; през 1834 – църквата „Свети Никола“; а през 1835-1836 – църквата „Света София“.

Според някои версии, именно храмът „Св. Никола“, който се намира в сливенския квартал „Клуцхор“, е издигнат на мястото на някогашния манастир „Св. Богородица“. Но в своята „История на Сливен“ Симеон Табаков отбелязва: „Клуцхорската черква „Свети Никола“ ... по-рано е била малка и повечето от дъски. Кога е била построена, нищо не се знае, но за всеки случай не е преди идването на туците. Началото ѝ се датира от време на заправянето на квартал „Клуцхор“, тоест откъм края на XV век, или към началото на следващия“.

Само че, както вече бе споменато, манастирът е граден по времето на Иван Асен II – т. е. от XIII в.

Д-р Антон Бояджиев пък в книгата си „Будната памет на Сливен“ твърди, че „манастирът Епикернев с духовно име „Св. Богородица“ се е намирал според някои „в устието на Асеновския боаз, в заселището „Кешишлика“ (от името кешиш, което значи монах)... И до днес името на местността е „Св. Кръстовото аязмо“. Предполага се, че в местността Черковното също е имало манастир, част от „Сливенската Света гора“.

Впрочем, говорейки за Клуцхорската черква „Свети Никола“, Симеон Табаков споменава, че тя е наречена на намерената стара чудотворна икона на „Св. Николай Чудотворец“, която според преданията „била подарена от един български цар, но неизвестно на коя черква или манастир. Навярно тя се е намирала в срутения манастир на запад от черквата „Свети Никола“, върху така наречения кешишлик, дето е била намерена от сливенци... точно на мястото на черквата, дето е бил и манастирът „Света Богородица“.

А това потвърждава локализацията на д-р Бояджиев, че светата обител се е намирала в местността Кешишлика, известна днес като Кръстова чешма. Възстановената преди около 7 години чешма пък е издигната на мястото, където някога е текло прочутото манастирско аязмо.

Така нашата разходка днес бе уникална, времето прекрасно и можахме да се потопим в историята, да се смирим пред олгара на църквата „Свети Никола“ и да усетим величието и красотата на Сливенския край.

Очаквайте следващата ни вълнуваща история!